

ærede Medlemmer i denne Sal — og jeg kunde for Resten have Lyst til at rette dette Spørgsmaal udover denne Sals Grænser —, jeg vil bede enhver, som har fulgt med Angrebene paa dansk Retspleje i de forløbne Aar, spørge sig selv, om Forholdet er det, at Retsplejen i København staa saa meget højere end i det øvrige Land, at den Kritik, der kan rettes mod Retsplejen i København, aldeles ikke har noget at betyde i Sammenligning med den, der kan rettes mod Retsplejen i det øvrige Land? Hvis det ærede Medlem fra Kalundborg havde Ret i, at det var Hovedsagen blandt Grundlovens Fordringer, at Retsplejen adskiltes fra Forvaltningen, saa vilde den jo allerede være opfyldt her i København, og saa vilde der kun være noget mindre væsentligt tilbage. Vel hører jeg ikke til dem, der have knyttet meget fantastiske Forestillinger til Frugterne af en Retsreform, men det vil jeg dog sige, at noget større Frugter vilde jeg dog vente end den, som er udtrykt i Forskellen imellem Retsplejen i og udenfor København. Det er jo muligt, at jeg som Dommer ikke ser ganske upartisk paa den Sag, men jeg vil dog omtale, at da den store Retsreform var for, var jeg nede i Sønderjylland, fordi jeg vilde gøre mig bekendt med de Virkninger, som den lettere og billigere Inddrivelse af Gæld havde haft der; og der havde jeg Lejlighed til at drøfte den Sag og i det hele taget Retsplejesystemet der med afdøde Redaktør Jessen. Han sagde, at de preussiske Dommere vare dem den værste Anstødssten, de dømte som rene Maskiner, de vare ikke, sete fra Befolkningens Synspunkt, noget Gode, men det var egentlig dem, som vare pinligst for dem; Politimestrene, der til Dels vare Hjemmetyskere, vare ikke nær saa haarde som disse ideale Dommere, der sade der isolerede, som jeg berørte forleden Dag, fra Befolkningen og ikke havde andet at gøre end Dommervirksomhed. Jeg tror, det er Dogmatik og Teori, hentet fra helt andre Tider og Forhold, dersom man tror, at en væsentlig og betydelig Omdannelse af Retsplejen sker ved, at de nuværende Underdommere ophøre at være Politimestre.

Et helt andet Spørgsmaal er naturligvis det om Anklagemyndigheden, men

hvis man vil rejse det Spørgsmaal, kunde man maaske nok komme til det uden at vende helt tilbage til, at Retsplejen og Forvaltningen skulle adskilles, og at Underdommer- og Politivirksomheden skulle adskilles. Saa vil jeg ogsaa nok sige, at Spørgsmaalet om at afskaffe ekstraordinære Retter er et helt andet og mindre betydeligt Spørgsmaal. At disse ekstraordinære Retter, som ere udnævnte af Regeringen, ikke passe særlig godt ind i det ny Retssystem, mener jeg at maatte erkende. Jeg kunde tænke mig, at det kunde ordnes paa en noget anden Maade, men jeg vil dog fremhæve, at Erfaringen udviser jo for Tiden i de senere Aar, at man har gjort Brug af de ekstraordinære Retter paa en Maade, som man dog netop fra Oppositionens Side har sat Pris paa, idet man har set, at der er Sager, som ad den Vej ere blevne undersøgte paa en saa grundig og omfattende Maade, som det ellers ikke vilde kunne ske. Men man kan ikke fjerne de ekstraordinære Retter fra Lovforslaget uden at sætte en anden Ordning i Stedet, og derfor tror jeg ikke, det er værd, at vi tage dette Spørgsmaal praktisk op paa dette Tidspunkt.

Naar man med Hensyn til Nævninger vil slette det lille Tilløb til Imødekommen, som Justitsministeren i Lovforslaget har gjort lige overfor Landstinget, vide de Herrer, der have fulgt med, meget godt, at det, som den sidste store Reform strandede paa, var foruden den Understrøm af Modstand mod Bekosteligheden og Besværligheden, som der var saa megen Tale om ved første Behandling, navnlig dette, at man ikke kunde blive enig om Nævningernes Udtagelse, og det er det, som ogsaa i dette Øjeblik gør denne Retsreforms Skæbne meget usikker. Men hvis man nu vil gaa til en Forhandling med Landstinget ved at stryge den Indrømmelse, Justitsministeren har gjort paa dette Omraade, tror jeg nok, man lige saa godt kunde lade være med at forhandle; man nærmer sig jo ikke et Resultat ved at fjerne sig fra hinanden.

Det ærede Medlem sætter saa megen Pris paa, at Presseforseelser, naar den sigtede maa antages ved den paatalte Handling at have tilsigtet et politisk Maal, føres frem for Nævninger. Jeg vil sige,